

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/36/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8824200041
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8824200041.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny P. B. O., so sídlom B. U. X, XXX XX P. B. O., o návrhu matky H. H.C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, XXX XX P. B. O., právne zastúpenej JUDr. Františkom Svatuškom, advokátom so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, za účasti otca Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, XXX XX V., právne zastúpeného JUDr. Jozefom Chudom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Cyrila a Metoda 3, 071 01 Michalovce, o udelenie súhlasu na zmenu priezviska maloletého dieťaťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 8P/1/2024 - 58 zo dňa 18.06.2024, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. Matka sa podaným návrhom domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd za otca udelil súhlas na zmenu priezviska maloletého syna O. z priezviska L. na priezvisko H.. Návrh odôvodnila tým, že maloletý O. sa vyjadril, že nechce mať priezvisko po otcovi, ale po matke.
Otec s návrhom matky nesúhlasil.
Kolízny opatrovník nedoporučil návrhu matky vyhovieť.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Vranov nad Topľou ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pod č. k. 8P/1/2024 - 58 dňa 18.06.2024 tak, že:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom po vykonanom dokazovaní mal za potvrdené, že rodičia približne rok nežijú v spoločnej domácnosti, otec si plní vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi a s prihliadnutím na pracovné povinnosti v zahraničí sa snaží o kontakt s ním. Súd v konaní nezistil žiadny vážny dôvod, pre ktorý by nebolo v záujme maloletého dieťaťa udržiavať a prehlbovať pocit spolupatričnosti aj s otcom. Je pravdou, že vzťahy medzi rodičmi nie sú optimálne, konflikty v rodine maloletý O. veľmi vníma a má to dopad aj na jeho názor k otázke zmeny priezviska.

Súd prvej inštancie ďalej poukázal v odôvodnení rozhodnutia na to, že maloletý O. v konaní prezentoval vôľu niest' priezvisko matky a k aktuálnemu priezvisku sa staval negatívne. Po prerušení rodičovského spolužitia maloletý žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá sa oňho zodpovedne stará, s prihliadnutím na jeho diagnózu mu je nápomocná pri bežných denných činnostiach, pri príprave do školy, trávi s ním voľný čas. Je prirodzené, že dieťa kopíruje názor rodiča, s ktorým žije v spoločnej domácnosti a na ktorého je viac citovo naviazané. Vzhľadom na vzájomné negatívne emócie rodičov nemožno od dieťaťa vyžadovať, aby neutrálne zaujalo postoj v otázke zmeny jeho priezviska. Maloletý O. na jednej strane hovoril o negatívnych veciach súvisiacich s otcom, na druhej strane uviedol, že otca má rád. Súd prvej inštancie zdôraznil, že otec si plní vyživovaciu povinnosť na dieťa, osobne sa s ním stretáva, hoci nepravidelne a len sú v pravidelnom telefonickom kontakte. Potvrdil, že syna miluje a má záujem do budúcnosti podieľať sa na jeho výchove a výžive.

S poukazom na vykonané dokazovanie nemožno konštatovať existenciu závažných dôvodov potrebných pre udelenie súhlasu na zmenu priezviska s poukazom na všetky skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie uvádzal a vzhľadom na uvedené návrh matky ako nedôvodný a nezodpovedajúci záujmu maloletého dieťaťa zamietol. Zároveň rozhodol s poukazom na ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku aj o trovách konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia citoval súd prvej inštancie aj príslušné ustanovenia Zákona o rodine konkrétne § 35.

III. Odvolanie matky a vyjadrenie účastníkov

4. Matka prostredníctvom právneho zástupcu podáva odvolanie proti výroku I. rozsudku, a to z dôvodu, že napadnutý rozsudok je nesprávny, nie je v súlade s najlepším záujmom dieťaťa, nezakladá sa na úplnom zistení skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie v konaní nesprávne posúdil a vyhodnotil dokazovanie, na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia.

Matka má za to, že súd prvej inštancie riadne nevyhodnotil žiadnym spôsobom nešetrlil a náležite sa nevyssporiadal so skutočnosťami v danej právnej veci.

Nesúhlasí s obsahom v celom rozsahu s rozsudkom a namieta tvrdenia otca, ktoré nemajú reálny základ a sú len predstieraným prejavom otca záujmom o maloletého syna. Matka má za to, že otec klamlivo, zavádzajúcou formou prezentoval svoje tvrdenia pred súdom prvej inštancie. Dlhodobu sa o maloletého syna nezaujíma, nezaujíma sa o jeho potreby ani o jeho život. Má za to, že zmena priezviska v zmysle želania maloletého syna by pomohlo v jeho oslobodení sa od negatívnych vplyvov otca. Matka trvá v celom rozsahu na podanom návrhu a má za to, že bolo dôvodne preukázané a potrebné v najlepšom záujme maloletého syna rozhodnúť tak, že súd dá súhlas na zmenu priezviska maloletého. Matka má za to, že svojím prístupom otec priamo prejavil nezáujem o maloletého syna, že nesúhlasil s návrhom matky. Maloletý syn napriek svojmu zdravotnému postihnutiu vždy vedel a vie posúdiť následky svojho konania a návrh na udelenie súhlasu na zmenu priezviska podaný z iniciatívy matky, ale je to práve podnet z dôvodu priania maloletého syna. Poukázala na bod 16. odôvodnenia rozsudku, pričom má za to, že súd nezistil žiaden vážny dôvod, pre ktorý by nebolo v záujme maloletého dieťaťa udržiavať a prehľbovať pocit spolupatričnosti aj s otcom. Je pravdou, že vzťahy medzi rodičmi nie sú optimálne. K uvedenému matka uvádza, že súd prvej inštancie sa bez náležitého odôvodnenia rozsudku priklonil bezdôvodne na stranu otca. Ďalej poukazuje na bod 17. rozsudku a k tomuto uvádza, že vždy rešpektovala práva otca, pričom otec nikdy nerešpektoval práva maloletého syna. Matka namieta a nesúhlasí s konštatovaním súdu, ktorým matke kladie dôraz na jej vplyv na maloletého syna vo vzťahu k otcovi. Matka uvádza, že vždy maloletého syna viedla a výchovne na neho vplývala, aby bol zachovaný vzťah medzi otcom a ním. Ďalej poukázala v odvolaní na bod 18. rozsudku a k tomuto uviedla, že práve uvedené svedčí o tom, že tak kolízny opatrovník, ako aj súd prvej inštancie nerešpektovali názor maloletého dieťaťa, nehájili jeho záujem a hájili záujmy otca. Matka má zato, že kolízny opatrovník vykonal nesprávne pohovor s maloletým, kedy boli na strane kolízneho opatrovníka maloletému synovi kladené otázky tak, aby ich odpovede bolo možné vyhodnotiť v prospech otca bez náležitého rešpektovania záujmu maloletého syna, ktorého záujem mal v prvom rade chrániť a hájiť práve kolízny opatrovník. Na základe uvedeného matka navrhuje, aby odvolací súd odvolaniu matky vyhovel, napadnutý výrok I. rozsudku zmenil tak, že návrhu matky v celom rozsahu vyhovie.

Matka k odvolaniu priložila vyjadrenia ako svedka a žiadosť o akceptovanie výpovede Y. W., ktorá bola zasielaná písomne zo dňa 04.11.2024 na súd prvej inštancie, v ktorom táto svedkyňa poukazuje na to, že maloletý O. o veľa veciach rozprával niekoľko rokov dozadu. Otec chodil vonku do zahraničia dlho, k

synovi si dovoľí svedkyňa povedať, že nemal snahu s ním vybudovať lepší a bližší vzťah a že vzhľadom na starostlivosť matky maloletý sa často vyjadroval, že chce sa volať tak ako matka. Zároveň priložila vyjadrenie riaditeľky základnej školy a materskej školy L. O. V., v ktorom pani riaditeľka uviedla, že má vedomosť o tom, že maloletý O. cíti ako naňho vplýva otec, a to ako túži, aby sa volal po svojej matke, ktorá mu je oporou a ktorú vníma ako osobu, ktorá mu zabezpečuje všetko. Pani riaditeľka má vedomosť od triednej učiteľky, že maloletý O. sa chce volať po mame a verejne prezentuje túto svoju túžbu. V škole prezentuje, že by sa chcel volať po svojej mame, nemá pani riaditeľka vedomosť o tom, že by žiak túto svoju predstavu matkinho priezviska prezentoval z dôvodu, že si to želá mama. Žiak opakovane uvádza, že to je jeho pranie. Vyjadrenie z 12.11.2024, bolo doručované súdu prvej inštancie.

5. K podanému odvolaniu sa vyjadril otec maloletého podaním zo dňa 06.02.2025, ktorý uviedol, že maloletý je ovplyvňovaný matkou, pričom aj sama psychologička vo svojej lekárskej správe výslovne uvádza, že O. je ľahko ovplyvniteľný, nerozozná klamstvo, všetko berie vážne a je príliš dôverčivý. Nie je pravdou, že sa o neho nezaujíma. Sama matka zakázala podávať druhým ľuďom informácie v škole a zakázala ho dávať iným ľuďom do školy. Má informácie čo má O. na obed, ako aj zaujíma sa o súťaž v cudzích jazykoch, geografickú olympiádu, ako aj o výsledkoch v škole. Čo sa týka odvolania matky má za to, že maloletého O. proti nemu stále matka štvie. Sama matka maloletému narozprávala, že si našiel inú mamku a že O. má iba svoju mamku a keď s ním otec telefonoval, tak to nie je pravda, nikoho nemá ani nemal. Momentálne s O. nie je v kontakte od mája minulého roka ani fyzicky ani telefonicky, hoci O. sa snaží telefonicky kontaktovať minimálne dvakrát - trikrát do týždňa. Matka mu zablokovala otcove telefónne číslo a zakázala mu dvíhať cudzie čísla. Otec sa snaží s ním spojiť aj z iných telefónnych čísel, aj z firemného telefónu, všetko je márne. On má O. veľmi rád, ľúbi ho, je to jeho jediné dieťa a nesúhlasí so zmenou priezviska, to je jediné čo mu zatiaľ zostalo. Nevie ako by sa s O. skontaktoval, rozmýšľal, že by počkal pred CVC alebo pred bytovkou. Obáva sa matky maloletého, že by podala naňho trestné oznámenie, lebo majú súdny spor. Na Mikuláša a na Vianoce mu on aj starí rodičia poslali darčeky, čo doniesol aj O. krstný. Na Vianoce a narodeniny posielal O. 100 eur a na posledné narodeniny minulého roka poprosil známu, aby O. matke zavolala a spýtala sa, akú tortu O. chce. Odpoveď bola, že žiadnu, ďalší dôkaz, že O. matka klame a manipuluje s ním. Všade O. rozpráva, že otec si našiel novú mamku a že ich opustil. Pravdou však je, že si nikoho nenašiel, ale práve O. matka ho vyhodila z ich bytu.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

6. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané v zmysle ustanovenia § 362 CSP oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané s poukazom na ustanovenie § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po konštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ustanovenie § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ustanovenie § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie v jeho napadnutom výroku I., ako aj II. čo sa týka nároku na náhradu trov konania, a preto podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdil.

7. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia v celom obsahu rozsudku bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Odvolací súd má za to, že dôvody, ktoré uviedla odvolateľka v odvolaní ohľadom návrhu na udelenie súhlasu na zmenu priezviska maloletého O. boli uvedené v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd v celom rozsahu potvrdil predmetný rozsudok, pretože uvedené dôvody vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, keď presne poukázal na dôvody zamietnutia návrhu matky na udelenie súhlasu na zmenu priezviska maloletého O..

8. Samotná zmena priezviska tak ako na to poukázal súd prvej inštancie je dôležitým zásahom do práv maloletého dieťaťa, pričom v ustanovení § 35 Zákona o rodine jasne zákon stanovuje, že pokiaľ sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností,

najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolania, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. Takýto návrh podala matka maloletého O. s odôvodnením, že zmena samotného priezviska maloletého je jeho výhradnou túžbou, je jeho výhradným návrhom.

9. Aj odvolací súd je toho názoru, že nie sú splnené zákonné podmienky podľa § 6 ods. 1 zákona č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku, pričom v súdnom konaní súdu prvej inštancie nebol preukázaný žiadny vážny dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by odôvodňoval pravdivosť obsahu návrhu matky. Aj podľa odvolacieho súdu v konaní bolo preukázané práve opačné konanie otca, ktorý aj v súčasnej dobe prejavil záujem o svojho maloletého syna, s ktorým má vytvorený určitý vzťah. Nakoľko pracuje v zahraničí, tento vzťah medzi ním a maloletým O. nie je možné rozvíjať dennodenným stykom, resp. telefonickým kontaktom, pričom aj sám poukázal vo vyjadrení k odvolaniu, ako aj na pojednávaní, že matka mu v tomto telefonickom styku, ako aj styku so synom bráni.

10. Aj podľa názoru odvolacieho súdu tým, že je maloletý O. zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o neho v prevažnej miere stará, je s ním počas voľných dní, voľných chvíľ, pripravuje ho do školy, ako aj na rôzne krúžky, je pod vplyvom matky. Táto skutočnosť nie je žiadnym dôvodom, pre ktorý by bol uvedený návrh zo strany súdu prvej inštancie zamietnutý, avšak je veľmi dôležité, akým spôsobom matka na maloletého O. vplýva a akým spôsobom mu vysvetľuje samotnú neprítomnosť jeho otca, ktorý pracuje v zahraničí. Uvedené skutočnosti sú dôvodom aj ich vzájomného nevráživého vzťahu medzi sebou, na základe ktorého aj maloletý O. vníma otca čiastočne ako osobu, ktorá má na neho negatívny vplyv, avšak aj podľa odvolacieho súdu v prvom rade matka ako tá osoba, ktorej je zverený maloletý O., mala by vyvíjať svoj postoj k samotnému maloletému vo vzťahu k jeho otcovi čisto pozitívne a vysvetľovať mu, že pokiaľ otec pracuje v zahraničí, nemôže sa mu venovať v takom rozsahu, v akom sa mu venuje ona, ktorá je pri ňom na území Slovenskej republiky, kde pracuje a má ho zvereného do osobnej starostlivosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti, pričom aj sama uvádzala, že nebráni styku otca s maloletým, tak by mala uvedený postoj hlavne seba voči otcovi maloletého zmeniť.

11. Všetky tieto skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia a tieto vyhodnotil odvolací súd na základe podaného odvolania matky. Nakoľko má za to, že prvoinštančný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď zamietol predmetný návrh matky na udelenie súhlasu o zmenu priezviska maloletého O. k samotnému odôvodneniu súdu prvej inštancie s poukazom na to, že odvolací súd prebral súdom prvej inštancie zistený skutočný stav vecí, čo sa týka samotného konania pred súdom, pričom nenašiel dôvod prečo by sa mal odchýliť od záverov súdu prvej inštancie a na základe toho napadnutý rozsudok považuje v celej časti za vecne správny a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia pridáva uvedené argumenty.

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, pričom predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia boli argumenty predstavené odvolateľkou v odvolacom konaní a bolo potrebné zo strany odvolacieho súdu posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky za daných skutkových okolností na zmenu rozsahu vydaného rozhodnutia, resp. na jeho zrušenie.

13. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav vecí, všetky skutočnosti, ktoré boli na pojednávaní vyjadrením tak rodičov maloletého O., ako aj vyjadrením maloletého O. pred sudkyňou za prítomnosti kolíznej opatrovníčky a psychologičky Krajského súdu v Prešove L.. U. L., ktorá k predmetnému vyjadreniu maloletého, ako aj k samotnému rozhovoru podala svoje vyjadrenie dňa 20.05.2024, má odvolací súd jednoznačne za to, že súd prvej inštancie rozhodol o návrhu matky v súlade so zákonom a v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Kolízny opatrovník neodporučil návrhu matky vyhovieť s poukazom v prvom rade na záujem maloletého dieťaťa, ktorý v tomto konaní je prvoradý. Podľa odvolacieho súdu, ako už viackrát zopakoval, podrobne súd prvej inštancie zistil skutočný stav vecí a všetky skutočnosti aj s poukazom na rozhovor kolízneho opatrovníka s maloletým a sudkyne za prítomnosti psychologičky Krajského súdu v Prešove, ako aj z vyhodnotenia vyjadrení maloletého O. v súlade s podaným návrhom matky.

Sama psychologička Krajského súdu v Prešove po absolvovaní rozhovoru s maloletým O. si vypočula ako maloletý svojej matke uviedol „povedal všetko, povedal, že sa nechce volať L.“. Uvedené bezpochyby preukazuje pôsobenie matky na vyjadrenia maloletého, ktoré nie sú jeho vlastné, ale prebraté a osvojené.

14. Z odvolania matky, ako aj samotného vyjadrenia pred súdom prvej inštancie bezpochyby vyplýva, že vzťahy medzi bývalými manželmi nie sú práve najlepšie. Uvedené vplýva jednoznačne aj na maloletého O., ktorý trpí diagnózou autizmu a práve tieto skutočnosti sú negatívnym vplyvom na jeho vyjadrenia aj ohľadom samotného priezviska, ktoré ako sa vyjadrovali svedkyne „nezainteresované v danej veci“ s tým, že je to výslovne jeho pranie, aby sa volal podľa priezviska matky.

15. Odvolací súd má k uvedenej zmene priezviska rovnaký názor ako vyjadril súd prvej inštancie vzhľadom na tie skutočnosti, ktoré boli v konaní pred súdom prvej inštancie bezpochyby preukázané. Maloletý vzhľadom na svoj vek, nakoľko má trinásť rokov, avšak s poukazom a s dôrazom na diagnózu, ktorou trpí, nie je jeho vyjadrenie bezpochyby jednoznačné a aj podľa psychologičky, ktorá podala lekársku správu bezpochyby vyplýva, že je ľahko ovplyvniteľný a dôverčivý a jeho závery sú ovplyvnené bezpochyby matkou, v ktorej osobnej starostlivosti sa maloletý O. nachádza.

16. S poukazom na rozhodnutie súdu prvej inštancie preto odvolací súd argumentuje tým, že v rozsahu samotného zamietnutia návrhu sa s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožňuje, pričom v danom prípade odvolací súd apeluje predovšetkým na rodičov a na ich bezprostredný vplyv na maloletého O., predovšetkým na matku, v ktorej osobnej starostlivosti sa maloletý O. nachádza, že práve ona je tou osobou, ktorá má pozitívne vplyvať na samotný vzťah otca a maloletého O., tento rozvíjať a v neposlednej miere vysvetľovať maloletému O., že jeho otcom je jediný človek, ten sa nemení a uvedená skutočnosť ohľadom zmeny priezviska sa maloletého, ako aj jeho otca bezprostredne dotýka.

17. Z čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Správne zároveň odvolací súd apeluje, že rozhodol súd prvej inštancie, pričom v predmetnom rozhodnutí poukázal odvolací súd na obsah čl. 5 Zákona o rodine v znení neskorších zmien a doplnení, pričom dôvodí odvolací súd tým, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa dotýkajú. Odvolací súd cituje ďalej obsah ustanovenia, podľa ktorého pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásahu do rodičovských práv a povinností.

19. Odvolací súd preto s poukazom v prvom rade na záujem dieťaťa, ktorý je tým prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek rozhodnutiach súdov zdôraznil aj názor maloletého O., ktorý síce vyjadril túžbu nosiť priezvisko po matke, avšak treba bezpochyby zvažovať, k akému záveru dospel maloletý, či to bolo určite z jeho osobného záujmu alebo to bolo na základe pôsobenia a dennodenného života s matkou. Pritom odvolací súd argumentuje tým, že nie každý názor dieťaťa možno považovať za rozhodný a smerodajný, avšak v tomto prípade ide o maloleté dieťa, ktoré je ovplyvnené aj svojou diagnózou (autizmus), tzn., že po stránke vekovej, rozumovej vyspelosti dieťaťa a jeho komunikačných schopností je potrebné zobrať do úvahy aj konkrétnu situáciu v rodine a práve možnosť samotnej realizácie styku otca s maloletým O., čo je dôkazom toho, že každá spolupráca, či už s matkou, v ktorej osobnej starostlivosti je maloletý O. alebo s psychologickým centrom by bola v tomto prípade kladným výsledkom spolupráce.

20. V tomto kontexte odvolací súd poukazuje na zistený názor maloletého, u ktorého musí súd zohľadňovať v prvom rade vek a vyspelosť konkrétneho dieťaťa. Názor dieťaťa, ktoré sa vekom blíži k

pubertálnemu veku, nie je možné v zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa opomenúť v žiadnom konaní pred všeobecnými súdmi, ktoré sa týkajú rozhodovania o jeho živote, avšak treba s poukazom na samotnú situáciu v rodine súdom vyhodnotiť uvedené vyjadrenie a názor samotného maloletého O. v súlade s jeho najlepším záujmom. Povinnosťou súdu je spoľahlivo zistiť názor maloletého dieťaťa a považovať jeho pranie za zásadné iba pri hľadaní jeho najlepšieho záujmu a to vnímať jeho následky, pričom nemá ísť iba o výchovný problém, ale v prvom rade vyhodnotiť schopnosti oboch rodičov zaistiť starostlivosť o dieťa, pričom ich povinnosti sú v zásade rovnocenné. Uvedeným smerom súd prvej inštancie postupoval, keď o návrhu matky na udelenie súhlasu na zmenu priezviska maloletého O. rozhodoval.

21. Nakoľko sa odvolací súd stotožnil s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP so závermi súdu prvej inštancie ohľadom výroku I., rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil, pretože sa odvolací súd s právnym názorom, ktorý uviedol súd prvej inštancie jednoznačne stotožnil. Pritom rovnako ako výrok I. potvrdil aj výrok II. rozsudku o trovách konania, pričom súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP správne, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu všetky odvolacie námietky odvolateľky vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, pretože sa nezakladajú na skutočnostiach, ktoré by v konaní ovplyvnili samotné rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp. spôsobili to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd zmení. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s podstatnými dôvodmi, ktoré uvádza odvolateľka v odvolaní a tieto sú obsahom odôvodnenia súdu prvej inštancie, preto sa nebude k nim odvolací súd opätovne vracaať a tieto znovu opakovať.

23. Za daného stavu odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a v súlade so zákonom s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).